

Foaie săptămânală de folos tuturor creștinilor

— intocmită de preotul IOSIF TRIFA —

ANUL II.

Nr. 9

SIBIU,
1 Martie
1931.

Supliment la foia „Lumina Satelor“ | Un număr din foale costă: Lei 2·50 | Abonam.: 1 an (fără „L. S.“) 100 Lei.

Spicuri din scriurile sf. Părinti.

Cea dintâi și cea mai mare amăgire a diavolului în lucrul măntuirii noastre sufletești este șoapta de ispită: mai aveți vreme.

Tu, omule, zici aşadar, că te vei griji mai târziu. Spune-mi, nesocotitule, dacă ai avea în mâna o mie de galbeni, oare i-ai arunca în apă zicând: „îi voi căuta mai târziu și cred că îi voi afla? Tu însă ai în mâna ta sufletul tău, acest mărgăritar frumos, răscumpărat cu săngele lui Iisus, și tu cu voia îl arunci în iad și totuși zici: cred că prin mărturisire, mai târziu, îl voi măntui. Dar dacă nu-l vei putea măntui? Căci la mărturisire trebuie timp și ce vei face dacă moartea vine și nu-ți lasă timp să te mărturisești? Cine te asigură pe tine de ziua de mâne? Ziua de »mâne« n'a făgăduit-o Dumnezeu nimăru; poate să îi-o dea și poate să nu îi-o dea. Amăgirea cu ziua de mâne și »mai am vreme«, pe mii și mii de creștini i-a aruncat în iad.

(Sf. Ioan Gură de aur).

Să mergem cu inimă largă la luptă, privind pe Iisus cel răstignit, care de pe cruce ne întinde ajutorul Său, biruința și coroana. În trecut am căzut, pentru că nu am privit îndeajuns la ranele Răscumpărătorului nostru. Dar dacă în viitor vom avea înaintea ochilor toate câte a suferit Iisus din iubire pentru noi, e sigur că nu vom fi învinși de vrășmașul diavol. Nu înțeleg anumite temeri: diavol! diavol!, când putem zice Iisus! Iisus!, și prin aceasta să facem să tremure diavolul.

(Sf. Ioan Gură de aur).

În lucrurile dulci ale acestei vieți — zice un sf. Părinte — ca amare, iar pe cele amare ca dulci, și vei avea totdeauna o pace statornică.

Prin încercarea suferințelor se aleg în Biserică lui Dumnezeu paiele din grâu; ceice se umilesc în suferințe și se lasă în voia și în brațele Tatălui ceresc, sunt grâu pentru raiu; iar cei cari se sumeșesc, și se mânie și cărtesc împotriva lui Dumnezeu și prin aceasta se lapădă de El, sunt paie pentru iad. (Sf. Augustin).

Un chin al iadului va fi și miroslul cel greu. Dacă ar fi scos din iad un singur osândit, — zice un sf. Părinte — ar fi de ajuns să moară de puatoarea lui toți oamenii din lume.

(Va urma). I. T.

Si Domnul ne-a spus-o prin însuși graiul Său, în sfânta Evanghelie din Dumineca lăsatului de brânză, — că în ce fel putem înainta ușor pe acest drum, la capătul de abia 6 săptămâni al căruia, ne aşteaptă minunata vedere a Invierii, piatra de temelie a întregei noastre credințe. Ne-a spus-o în 3 cuvinte:

1. Iertați oamenilor greșalelor lor;
2. Nu postați cu fățănicie, ci postind, »unge-ți capul tău și spăla-ți fața ta...»
3. Nu-ți aduna comori pe pământ, ci în ceruri.

Prin porunca întâie ne chiamă să ne ridicăm dela firea omenească, cea răzbunătoare și asuprițoare, la firea cea dumnezeiască, care nu urește, nu asuprește, ci și celor ce îi gresesc ei, le iartă lor! Prin aceasta dovedește că schintea dumnezeiască sălăsuește întru sine, nu numai lutul cleios și rece...

— Prin a doua poruncă Măntuitorul zbuciuie fățănicia Fariseilor acelor vremuri, care mare era, și vrea să ne ferescă pe noi a cădea întrânsa. Că era pe acolo obiceiul și rânduiala, că oamenii purtau păr lung, pe care îl peptănau frumos și îl ungeau... Iar Fariseii în zilele de post — se arătau pe la colțuri de uliți cu părul încălcit și neuns, ca și cum n-ar mai fi avut vreme și de îngrijirea lui; se arătau cu față zmolită, ca și cum n-ar fi avut vreme să și-o mai spele... Păreau că acuși-acuși cad de pe picioare de flămânci și istoviți de multă priveghere și bătere de mătănnii între rugăciuni... Dar totul era o fățănicie pătoasă pentru a înșela mul-

țimea poporului... Pe aceasta o desprețește Iisus și poruncește: Si când postești, unge-ți capul tău și spăla-ți fața ta! Nu te arăta tu oamenilor că postești, ci Tatălui tău carele este întru ascuns și care îți va răsplăti ţie la arătare... Că postul are tocmai pe tocmai însemnatatea și rostul rugăciunii: să ne închinăm, prin înfrâñare, trupul și sufletul Domnului. Să ne curățim sufletul, în zilele postului, de tina păcatelor, și trupul de urmele neînfrâñării lui... Nici cu rugăciunea să nu ieșă în stradă, să te arăți oamenilor, nici cu postul, căci acestea nu-s marfă de bâlcii, — ci arată-te, umilș și înfrânt, lui Dumnezeu!... Astă ni-o cere și prin a treia poruncă, zicând:

— Nu-ți căștiga ţie comori pe pământ, cari ar fi »lauda« ori »admirarea« oamenilor cari te văd nepeptănat și nespălat de »truda« ta cu postul, — ci adună-ți comoară în ceruri, prin închinarea cea adevărată, cu trupul prin postire, cu sufletul prin rugăciune, adusă lui Dumnezeu, în chip zmerit și cu mare cuviință!

Să ne fie nouă postul cu rugăciunile lui, plăcută și iubită spălare a sufletelor și curățire a trupurilor, — pentru că apropiindu-ne de luminata zi a Invierii, să strălucim în fața ei, prin curățenia noastră cea din afară și cea din lăuntru!

Așa ajută, Doamne, tot poporului nostru credincios a înțelege marea strigare pe care Domnul nostru Iisus o face către noi toți, prin pilduirea cea cu adânc tâlc din Evanghelia dela începerea postului mare.

Doamne Părinte ceresc.

*Doamne, părinte ceresc,
Tie eu îți mulțămesc,
Pentru darul tău cel sfânt
Ce-ai trimes pe acest pământ
Că de noți te-ai îndurat
Și ne-ai scos dela păcat.*

*Ne rugăm, ceresc Părinte
Fii bun și de-acum 'nainte,
Și ne scapă de nevoi
De vrășmașul dintre noi,
Care tot mereu șoptește
Și pe mulți îi învrajbește,*

*E satana cel naimit
Care 'n lume s'a pornit
Să ne răpească pe toți
Să ne facă pe toți morți,
Să ne cuprindă din lume
Să fim toți sub al lui nume!*

*Frați cu gândul cuvișos,
Cu credință în Hristos,
Pe satan să-l lăpădăm
Pe Hristos toți să-l urmăm,
Și 'ndreptați să-i mulțămim
Cu toții, în veci, amin!*

*Niculae Voivod, ostaș,
Dealu-mare (j. Someș).*

Strigarea Domnului ca să ne spălăm sufletele și să ne curățim trupurile prin — post!

— Tâlcuire —

Zilele marelui și sfântului Post în care am intrat, sunt: un drum larg și oblu, ce stă întins în fața noastră! E drum spinos și pietros pentru su-

fletele copleșite de grijile și îmbătățe de plăcerile lumești. Dar e drum neted și plăcut, pentru sufletele dornice de a se apropia de Domnul!

CÂNTĂ SLUGA DOMNULUI CA IUDA...

»Nu vă umpleți de nebunie«.

Luca 6, 11.

*Tu, dragul meu, cu ochii vii, de pară,
Cu degetele fragede, de ceară,
Cu unghiile tunse 'n fiecare seară,
Tu te ferești de pălmile scorțoase, noduroase,
Belite-adânc de pluguri și de coase,
Ca javrele de oase...
Ca Iuda de milostiviri pioase...*

*Dar, te înfrătești curând, iară și iară,
Jucând, cu inima cea mai murdară,
Cu patima prădalnică, barbară...
Ca Iuda cu arginții de ocară...*

PATA MÂNECII ȘI-A INIMEI

»Scoate bârna din ochiul tău«.

Matei 7, 5.

*Pe-o mâneacă odată
Mi-a răsărît o pată
Cât un grăunt de lată —
Tu mi-ai zărit-o 'ndată.*

*Dar geana ta deșteaptă
N'aflase niciodată
Că inima ți-e balta,
Cu trestie înaltă,
Cu șerpi, cari te asaltă!...*

A. NANU.

Sărbătoarea sufletească a ostașilor dela Orăștie—Căstău.

Sfîntirea cruciulițelor și prinderea lor pe peptul ostașilor. — Serviciu cu 3 preoți.

Demult ostașii din orașul Orăștie (jud. Hunedoare) și frații lor buni din comuna vecină Căstău și-au arătat dorința, ca acea parte dintre ei care se simt sufletește pregătiți, să primească mult doritul semn din afară al alipirii lor la Ostașii cei hotărși a duce lupta împotriva păcatelor celor de multe feluri ce-i pasc în viață.

Duminecă în 15 Febr. (a lăsatului de carne) li s'a împlinit această caldă dorință: Părintele Ioan Moță venind dela Sibiu, le-a adus Cruciliile. — La ora 3 d. a. Ostașii din Orăștie și cei din Căstău s'au adunat în sf. biserică și cu ei foarte mulți credincioși, popor, meseriași, comercianți și cărturari, partea cea mai mare femei. Trei preoți au slujit vecernia: Părintele I. Moță, cu preotii-profesori Z. Stanciu și V. Necșa. — La sfârșitul vecerniei, așezându-se în fața altarului o măsuță coperită cu un frumos covor, peste care s'a întins o pânză albă, s'au așezat pe ea în 2 șire frumoasele cruciulițe. Preoții au slujit în chip sărbătoresc sfîntirea apei, apoi cind molitva de sfîntirea crucilor (potrivită cazului) au stropit cruciulițele cu apa sfîntă.

Ostașii (vre-o 24) stăteau în două șire în fața mesei. Ei au mers acum și au sărutat sfintele Icoane împărătești, apoi venind pe rând, au sărutat întâi Evanghelia din mâinile unui preot, sf. Cruce din mâna celui de al doilea preot și apoi părintele Moță prindea fiecruiua în pept, de-asupra inimii, cruciulița mult dorită, cerând binecuvântare dela D-zeu.

Când toți le aveau prinse pe pept, cei 3 preoți au înghenunchiat în fața sfântului Altar, și ostașii cu dânsii, și poporul, și părintele Moță a cetit cu glas înalt și respicat, următoarea rugăciune, ca legământ sfânt, pe care îl iau asupra lor ostașii cari au primit cruciulițele:

Isuse, Dumnezeule, Indrumătorul pașilor sufletelor noastre și bunul nostru Povățitor în toată vremea și în tot locul, — Carele prin sfântul botez ne-ai primit pe noi CETAȚENI AI IMPĂRĂȚIEI TALE, în care este mântuirea, — primește rugăciunea noastră din ciasul acesta, prin care mulțamită îți aducem Tie, pentru că ne-ai deschis nouă urechile sufletului nostru, cele ce erau astupate de tina păcatelor, și ai făcut să audă baterea mâñii Tale la ușa inimii noastre, ca să-Ti deschidă și cu bucurie să Te primească întrânsene. Si ne-ai învrednicit să auzim glasul Duhului sfânt care ne chemă să intrăm în OASTEA DOMNULUI

cea luptătoare împotriva celui ce strică drumurile Tale, și războu de stîrpire să ducem împotriva mulțimii păcatelor celor cu nemumărate fețe și chipuri ispititoare și amăgiitoare, pe cari potrivnicul le samână, ziua și noaptea, pe toate cărările vieții noastre pământești. — Iar ca semn al întrării noastre în această Oaste

Istorioare mici cu înțeles mare.

Cele 3 oglinzi.

O fetiță, ce era la școală în oraș, scrise mamei sale să-i trimită, între altele, și o oglindă pentru »toaletă«. Mama ei, o femeie credincioasă, îi trimise un pachet însoțit de următoarele rânduri:

Scumpa mea fiică! A-lăturat îți trimis un pachet, pe care desfăcându-l, vei afla în el trei oglinzi. O oglindă îți arată ceeace ești, a doua ce vei fi, iar a treia îți spune, ce trebuie să fii.

Fetița desfăcând, curioasă, pachetul, află în el: o oglindă, o icoană cu o căpătină de om mort și o altă icoană cu chipul unei Bibliei și a unei Crucii.

Oglinda cea dintâi o arăta »la toaletă« aşa cum era; »oglinda« a doua — icoana cu căpătină de om mort — îi arăta ce va fi; iar oglinda a treia, icoana cu Biblia și crucea, îi arăta — ce trebuie să facă pentru a dobândi cerul și mântuirea sufletului.

Oare va fi înțeles fetița predica mamei? Noi o punem aici ca să o înțeleagă și alții.

Răspunsul diavolului.

Undeva prin Viețile Sfinților am cedit următoarea istorisire:

Într-o strânsură de oameni se afla un om îndrăcit. Atunci un pustnic apropiindu-se de cel îndrăcit, întrebă pe diavol din el: Diavole, de câtă vreme ești în iad?

— De ieri, răspunse diavolul.

— Cum se poate așa ceva — fu iarăși întrebat diavolul — căci doar tu ești osândit și aruncat în iad încă înainte de facerea lumii.

— El însă de nou răspunse: de ieri, de ieri.

Lumea se înfricoșă la auzul acestui răspuns. Diavolul predica despre fiorul veșniciei.

»Si câtă vreme va mai trebui să stai în iad? — îl întrebă iarăși pustnicul.

»Totdeauna, totdeauna!, răspunse diavolul, cu un fel de suspin«.

Spaima celor de față a fost atât de mare, încât o mulțime de oameni apucă din acel ceas pe calea mântuirii sufletești.

Socrate și Alcibiades.

Alcibiades, un mare bărbat de stat al vechilor Greci, se lauda odată cu averile sale în fața lui Socrates, filozoful. În patria mea, Atica — se lauda Alcibiades — am atâtea și atâtea averi.

Atunci Socrates luând o mapă a țării, zise: Te rog, prietene, arată-mi aici pe mapa țării, unde e avereala ta și cât e de mare? Alcibiades rămasă cam rușinat: moșia lui era ceva dispărut, (ce nici nu se putea vedea, de mititică ce era) pe mapa țării.

Si când te gândești cât de mult țin oameni la un picur de pământ, în loc să-și câștige avere cerească.

I. T.

(Va urma).

izbăvitoare, ne-ai ajutat să punem aceste sfinte Crucilișe pe peptul nostru, de-asupra inimilor noastre, pe cari să le prefacă de azi în stâncă cu colțuri ascuțite, de cari izbindu-se valurile nevăzutelor ispite, neputincioase să se sfărime!

Pentru acest mare dar mulțumindu-ți, Te rugăm: Primește făgăduința sărbătorescă pe care, în acest ciasă Ti-o facem, aici în sfântă casa Ta, în fața sfântului Tău Altar: Ajuta-ne și fă-ne, ca vrednici să fim a primi și a purta semnul sfîntit al legământului nostru acestuia, care este Crucilișa prin să pe peptul nostru de-asupra inimii noastre!

Fă ca ea să ne fi nouă în toată vremea și în tot ciasul, aducătoare aminte de Tine și de patimile Tale cele suferite pentru noi pe Cruce, de îngroparea și de sfânta Ta Inviere, — spre cari și noi să năzuim în toate zilele vieții noastre! Să ne fie această Crucilișă strajă inimii și gândului, pe cari să le țină departe de orice

dorință spre păcat! Să fie crucilișa această alungătoarea dela noi a ispitelor, feritoarea de trufie, de clevetire, de vrajbă, de tot cugetul viclean. Să ne fie nouă această crucilișă îndemn la luptă neogoită împotriva păcatelor și a sămănătorilor de păcate. Să ne aducă ea aminte, ca noi, Ostașii Domnului, să fim pilduire a vieții celei după voia lui Dumnezeu, și prin purtarea noastră să fim aducători și de alte suflete spre Domnul. Trimit, Doamne, binecuvântarea Ta peste aceste crucilișe și peste noi, cari le-am primit, Amin!

S'au rostit apoi vorbirile potrivite zilei: Părintele I. Moță a vorbit despre rostul acestei crucilișe puse de bunii credincioși ostași pe peptul lor: Ea să le aducă mereu aminte, că de azi înceolo, de au avut și ei vre-o aplicare spre ceva rău, de-i ispitez un gând viclean, când ar fi să facă cel dintâi pas spre acela, crucilișa să li se pară că le strigă: Oprește-te! Adu-ți aminte ce legământ ai făcut! Întoarce-ți ochii sufletului și gândul spre

Dominul și alungă dela tine gândul și ispita rea! Să fie această cruciușă pentru ostaș, aceea ce e pentru preot reverendă: aducătoare aminte, că el e slujitor închinat lui D-zeu, chemat a respinge ispitele rele. Sub aceste cruciușe trebuie mai ales să se sălașluiască un suflet tare, o inimă curată, trăind o viață fără de prihană. Aceste cruciușe trebuie să facă, ca purtătorii lor să se simță și să fie aievea: »Mai lângă Domnul lor, mai lângă El«...

Au rostit apoi luminate vorbiri: dnii preoți-profesori V. Necșa, Zah. Stanciu, dl prof. V. Iacob, apoi fratele următor oastei Berianu și pe

urmă dl director școlar Crețu, cel care mult ostenește în jurul Oastei, instruindu-i pe ostași în cântări și ajutându-i și la multe tâlcuiri din sf. Scriptură.

Printre vorbiri, ostașii au cântat felurite cântări plăcute: »Cruce sfântă părăsită!«..., »Mai lângă Domnul meu!«... și altele.

Trei ore a durat frumoasa sărbătoare sufletească a ostașilor din Orăștie și Căstau, încungiurați de foarte mulți credincioși, biserică plină, — cari toți s-au dus mulțumiți dela cele văzute și ascultate. — În curând alt rând de ostași, azi în pregătire, își vor primi cruciușele lor.

Cucerirea unui suflet.

Lucru puțin la părere, și totuși aşa de mare în temelia lui!

După cetarea cărților părintelui Trifa, omul-se schimbă ca prin minune!

Primim următoarea scrisoare mult grăitoare:

Prea Cucernice Părinte! Subsemnatul Gheorghe Th. Gheorghe, din com. Dragu (j. Râmnicu-Sărat), cetind cartea »Oglinda inimii omului«, când eram la pagina 55, fumam (trageam din țigare). — Dar deodată, ceteind acolo, m'asculat, am sfârmat tabachera (cutia în care țineam tutunul) și am aruncat și țigara din gură, spunând dârzi și hotărît:

»Eu de azi înainte, cu ajutorul lui Dumnezeu, — nu mai fumez!«

Dar în același timp am lăsat și înjurăturile, căci eu, — pânăcă — când mă »năcăjam«, mă uitam în sus și înjuram foarte urât, uneori chiar spurcat... Acum m'am vindecat de aceste patimi proaste

și — cu hotărâre mă înscriu în Oastea Domnului, cu toată familia mea!

Ghi. T. Gheorghe, cu soția mea Ioana și 4 copii: Maria, Ionel, Cristina, Dumitru.

Iaca o știre, care e de nespus preț — și care poate fi o dulce măngăere pentru redactorul nostru și întâi-lucrător în Oastea Domnului, părintele Trifa! Dacă cetarea unei cărți a sf. sale, poate zgudui așa de tare un suflet, precum acesta mărturisește că l'a zguduit, — acele cărți sunt de neprețuit folos printre cărțile ce se scriu în zilele noastre, și scriitorul lor poate fi mândru de izbândă muncii sale... Dee-i Dumnezeu și lui, și nouă, tot mai multe astfel de bucurii.

ușa aceasta vrea să rupă Satan legătura cu Dumnezeu. Iisus îl respinge (V Moise 8, 3) cu pânea Cuvântului lui Dumnezeu. A doua oară îl atacă sufletește. Diavolul, cunoșător al Scripturilor, îl ispita cu versul 11—12 din psalmul 91, suindu-l pe turnul Bisericii. Diavolul predică din Scriptură despre credință pe turnul Bisericii din Ierusalim! Vicleanul fu respins cu Cuvântul lui Dumnezeu (V. Moise 6, 16): »Este scris să nu ispiti pe Domnul Dumnezeu!« Iadul se cutremură că Satan perde locul de sub picioare. Acum îi face lui Iisus o propunere de pace, arătându-l și imbiindu-l săpă-nirea lumii. Il »ferea« de jertfa crucii: »Inapoia mea, Satano!« a răsunat puternic glasul Mântuitorului. Si diavolul pierde pentru o vreme», rușinat.

In timpul activității mesianice a Mântuitorului, Satan a mai apărut înaintea Domnului cu ispita, haina lui Petru (Matei 16, 21—23) și a unor Greci (Ioan 12, 20—28) urmăind zădănicirea planului măntuirii: adică să nu ajungă la crucea jertfei celei mari.

Dar mai ales diavolul a voit zădănicirea planului dumnezeesc... pe drumul Golgota. Aci a pus în Iudei și în ostașii romani toată ura. Doar doar l'o face pe Iisus să-și peardă răbdarea. Când a ajuns pe Golgota și nici la pironire n'a zis Iisus nimic, iadul să-a cutremurat că a perdit răsboiul de tot! In cutremurul cel mare ce s'a făcut când s'a auzit strigătul de biruință »Să-vârșitu-să«, a pocnit scaunul pe care se așezase Satan. La picioarele crucii, șarpele se târa neputincios, învins.

Pentru amănunte de mare interes se va ceti Cartea »Întrați în Oastea Domnului« unde e descris, pe larg, tot războiul acesta sufletesc de Părintele Trifa.

Au fost nespus de interesante arătările personale ale fiecarui ostaș, făcute în aceasta adunare, cu privire la lucrările diavolului.

Secretariatul Oastei.

Din Deva (jud. Huned.)

In orașul Deva (scaun de județ) Oastea Domnului se întânește în fiecare Duminecă înainte de masă la sfânta biserică, iar după amiaz la adunări plăcute, având în frunte pe zelosul nostru părinte sufletesc I. Duma, care muncește pentru sporul sufletesc, ca și pentru cel material al bisericii ce conduce, cu strădanie adevărat apostolească! In ce ne vorbește, în ce ne sfătuiește, pune atâtă duh și credință, încât poporul nostru ortodox îl iubește ca pe un adevărat părinte! — Si D-zeu îl răsplătește osteneala cu aceea, că propovedania d-sale prinde în inimi, numărul celor întorsi spre Domnul crește mereu și cu vremea vom avea și aci un popor întors de pe căile rătăcite, spre Domnul! — In urma lucrării Oastei s-au înscris în Oaste mai nou: Mihu Velcu cu soția Femia cu copii Cornel și Victoria; Florica Ioan, Caziam Carol, Laura

Crețu, Anica Crișan, Maria Tămaș, Maria Filip și Maria Moldovanu.

Implinească D-zeu tuturor gândurile cele bune și sporească credințioșii aceștia buni!

Din Cărbunești (Prahova).

Cu ajutorul lui Dumnezeu, vedem că înaintăm cu pași repezi pe calea măntuirii, deși până am ajuns aci, am înfruntat cam multe greutăți.

Avem pe lângă cei mai zeloși ostași, ca: Gh. I. Gustea Florea Oanea Gheorghe și Dumitru Avram Borș, o mulțime care s'a hotărât a ieși din mrejile satanei și a intra în Oastea Domnului, cum sunt: Diniță C. Burlacu, cu soția Maria D. Burlacu, Zamfira Stan M. Hina cu fiul ei, Maria Toae C. Burlacu, Gh. C. Barbu, Ion I. Andrei, Stefan Ctin Gustea, Gh. N. Gustea, Gh. N. Drăgușină, Maria Ctin I. Mihailă cu ficele ei Safta St. Gogescu, Maria Gh. Iancu Dumbravă cu toți copiii ei, Elena N. Iancu, Nicolae Pușean și Bică I. Dumitrescu care nu lipsește nici odată dela adunările noastre ce le facem în frunte cu Părintele I. D. Mihai în fiecare Duminecă, deasemenea nici din adunările noastre de învățătură de Duminecă și Joi seara.

Cu ajutorul lui Dumnezeu în adunarea ce am făcut Duminecă 8 Februarie seara în casele fratelui Ion I. Andricu, luând parte pe lângă cei de mai sus numiți, încă vre-o 50—60 locuitori creștini, am cântat în Domnul și predicat cu texte din Evanghelie. Un mare ajutor ne-a dat fratele Dumitru Avram Borș, fost adventist, de am putut îndupla întru cât-va și pe vre-o 3 adventiști ce venise în mijlocul nostru.

La Surani.

Fiind invitați de dl primar Gh. Grigorescu din com. Surani de a ne duce odată și la dânsi, la una din conferințele Biblice ce le ține în fiecare Joi seara Părintele I. Ionescu din Surani, am pornit 16 înșii din cei mai sus numiți în ziua de 12 Februarie la ora 8 seara. Ajunși la școală în Surani am găsit o mulțime de credincioși adunați, predicându-le preotul că de ce ținem Duminecă și nu Sâmbăta? Apoi s'a predicat de subsemnatul despre Jertfa Mântuitorului, după care am cântat »O, ce valuri de 'ndurare!... Să arătat mai încolo ce însoțirea creștinilor ce intră în Oastea Domnului; s'a cântat: »Iisus Regele cel Mare« și altele, până la ora 11 noaptea. — Spre lauda celor mai sus numiți, pentru râvna neobosită ce o au în Domnul, îi pomenim aci.

Ion Gh. Dumitrescu, ostaș.

Din Telega (j. Prahova).

Noi Ostași Domnului din Telega am avut pe ziua de 1 Februarie o combatere cu Adventiștii la care l-am chemat și pe Fratele Marin Tăranul din București care a aranjat combaterea cu protivnicii, măsurând timpul și hotărând despre ce se va vorbi. A fost

R A P O A R T E

despre lucrările și adunările Oastei Domnului.

Grupul București

(Raportul Nr. 47).

După adunarea sărbătoarească a »Oastei Domnului«, au urmat adunările obișnuite de Joi seara, cu program de cântări creștine, de comunicări și predici.

Fratele Oprisan, recapitulând lucrarea grupării noastre, a ținut să atragă luarea aminte a ostașilor, la începutul celui de al doilea an de lucru, a supra marelui vrăjmaș al sufletului nostru. De obicei tocmai ținta aceasta se uită. Si este cui să-i pară bine de această uitare. Diavolul are tot interesul ca să nu credem că el există.

Purtătorul nostru de cuvânt a spus, apăsat, că ori ce creștin care nu crede că este diavol și că acest vrăjmaș e »stăpânitorul lumii aceștia« (Ioan 12, 31) »nu poate să credă cu adevărat nici în Dumnezeu«.

Diavolul a fost, la început, căpetenie de îngeri. (Iezuei 28, 12—15).

Răsvătindu-se, a fost aruncat din cer (Isaia 14, 12—15; Apocalips 12).

Această cădere a fost după ce făcuse Dumnezeu lumea

îngerilor și înainte de crearea omului.

El nu s'a așezat în iad, cum greșit se crede, ci în văzduh (Efes. 2, 2). In iad va fi pogorât la judecată (Matei 25, 45).

Aici își are statul major: deasupra pământului — pe care l'a schimbat în câmp de luptă. Oastea lui e bine organizată (Efes. 6, 12).

Scopul luptei lui este ca rupând legătura omului de ascultare cu Dumnezeu, să se așeze pe scaunul de conducere a lumii.

Deci primul atac l'a dat contra lui Adam și Eva: cei dintâi oameni.

Cu vicleșug, trezind pofta cărnii, strecând îndoiala în suflet, punând la bătai minciuna și trufia, a câștigat răsboiul. A lăsat în urmă otrava păcatului. Căci diavolul e isvorul păcatului (Ioan 3, 8).

Al doilea atac, alcătuit însă cu mare chibzuială, l'a dat contra lui Adam al II-lea: omul cel după chipul lui Dumnezeu, Iisus Hristos. De va câștiga și acest război, soarta omenirii e pecetuită: pierzarea pentru totdeauna.

Il atacă în pustie când îera foame lui Iisus. Tot pe

vorba și despre *Duminică* din partea noastră a Ostașilor și despre »*Sabat*« din partea lor. A vorbit întâi unu ce se numea predictor anume Dobre. A spus tot ce a știut despre »*sabat*« încurcând lumea cu răsvrătită lui minte, la păzirea Sabatului. După ce și-a terminat cuvîntul, la o oră și 20 minute, a început Fratele Marin Tăranul. A dovedit cu tecste din sf. Scriptură despre ziua Duminecii, dela Ebrei cap. 4—7 Psalmu 94—8, 11; Ebrei 3, 7 Psalmul 117—23 și mai temeinic i-a combătut cu cap. 15, 32 Numeri. (Cartea a patra) cum că nici ei n'au ținut și nu țin toți și totdeauna Sâmbăta ca zi de odihnă, după cum învață. Le-a mai arătat destule tecste apoi i-a întrebat: faceți voi focu Sâmbăta în casă? Si ei nu au răspuns nimic, știind că fac. Si le-a spus: vedeti cum amețești lumea că țineți »*poruncile*« (pe cari nu le înțelegeți bine, ci le tâlcuiți prost! Si a arătat apoi alte numeroase dovezi despre cum e rînduită și aşezată de toți sfintii Părinți dela Hristos încoace, serbarea Duminecii, ca ziua a Domnului. Terminând cuvântul, am plecat toți la casele noastre; iar ei au mai stat să vadă căci au mai rămas cu ei? Si au văzut că au pierdut mulți din cei ce îi urmău, cari s'au întors la sf. Biserică, lăudând pe Domnul nostru Isus Hristos că nu i-a lăsat să-și piardă sufletele după bazmele și boscoanele acestor rătăciți.

A doua zi la întâmpinarea Domnului, am mers cu toți la sf. Biserică sf. Nicolae (Parohia III Telega) unde a predicat Fratele Marin și a explicat despre Bătrânul Simeon. După terminarea slujbei am cântat noi Ostașii câteva cântece de ale Oastei, îndemnați de Părintele Costache Popescu parohul Bisericii; după masă am avut mare adunare în Atelieru meu ca loc mai încăpător unde s'a adunat 140 persoane având în mijlocul nostru pe Fratele Marin care ne-a vorbit foarte frumos din sfânta Scriptură și cântind cu toți cântece de ale Oastei.

Datorită Fratelui Ostaș Costică Duțu bun conducător al Oastei din Telega împreună cu fratele Tânase Eftimie, Gilă Șerbănescu, Sora sa Mița Șerbănescu, Costică I. Filip, sora Ostașe Elena Lamba și alții ostași, care lucrează în ogorul Domnului, după puterea Dunului atrăgând fiecare pe frați și surori în Domnul din calea pierzării. Adunarea s'a încheiat cântând Tatăl nostru în cor cu toții. Rugăm pe bunul Dumnezeu să ne ajute a avea în capu acestei mișcări pe Preoți cu râvna ca Părintele St. Vasilescu din Slon mergând din sat în sat în fruntea Ostașilor, ca să se astupe gura clevetitorilor.

Gh. Moldoveanu,
Ostaș din Telega.

In Oaste au mai intrat:

Din Dragoș-Vodă (j. Ialomița): Florica Radu, I. Dan.
Din Chirțău (Bănat): Elisaveta Trufaș și Ana Pava.

Nuntă de ostași.

În ziua de 15 Februarie a avut loc căsătoria tinărului Ioan Moldovan cu tinăra Maria din Poiana, la care a fost invitată și tinăra Oaste din com. Poiana și Rod.

După taina sf. cununii, să-vârșită în biserică cea mare din Poiana, ne-am întors toți la casele socrului și soacrei mari, cari fac parte din Oastea Domnului.

La ceasurile 8 seara au fost așezăți toți oaspeți la masă, cei cu lăutari într'o odaie, iar noi ostașii într'altă odaie deosebită.

Așezându-ne la masă am cântat »*Impărate cereșc*«. După cântare au luat foarte mulți parte din odaia ceialaltă să ne audă cântecele frumoase cântate în decursul timpului. S'au cetit apoi foarte frumos de cără fratele Ioan Brăngoi din o revistă religioasă la care au rămas foarte mulțumiți toți ascultătorii. Apoi s'a cântat de toți: »*In Grădina Getsimani*«, »*Doamne lisuse Domnul meu*«, »*O lisuse dulce*« etc.

După prea frumoasele cântări s'au rostit frumoase cuvântări: Despre vizuirea lui Petru cu Corneli Sutașul. S'au tâlciut din Faptele Ap. cap. 10, și cum a devenit un bun Apostol, căci Corneli a botezat în o singură zi 277 creștinii.

Fratele ostaș din com. Rod Simion Bogdan a vorbit despre Nunta din Cana Galilei, despre Simion Zilotul apostol a lui Isus.

S'au servit apoi mâncări bune, iar în loc de alcohol, s'au servit sirop cu sifon și apă.

Inainte de plecare la oarele 11 noaptea s'a făcut un frumos dar în bani tinerilor.

La plecare s'a rostit o frumoasă rugăciune de fratele Ioan Brăngoi și una din partea fratelui ostaș Simion Bogdan.

Cu prilejul acesta s'a mai înscris în Oaste sora Ileana Stanciu și Dochia Dăncilă, ambele din Poiana.

Simion Bogdan, ostaș.

Rugați-vă pentru ei...

Din com. Agriș (j. Arad) ni se vestește, că în vreme ce numărăși creștini cu inimă iubitoare de măntuire, s'au scris și se mai scriu în »*Oastea Domnului*«, — vre-o 6—7 înși au trecut la baptiști.

Fraților noștri ostași și celorlalți drept-credincioși, nu le putem da alt sfat de »*luptă*« împotriva acestor săraci cu duhul ce se rătăcesc, decât ca ai noștri, ostașii și creștini ținători la sfânta lege veche, la biserică străbună, să lumineze înaintea tuturor prin viața lor curată, prin purtarea lor blândă și bună, prin faptele lor, — cari cu vreme vor lumeni ele și pe cei duși dincolo, unde îi învață să urască pe alții, să batjocorească biserică credincioșilor după vechea sf. rânduială, — lucruri la cari nu ne-a învățat Hristos. Si dacă cei trecuți acolo, s'au dus

numai din neștiință, din nepricepere, ei vor simți unde e cu adevărat Hristos în inimi, și se vor atrage acolo. Cei răi, aceia nu, căci nu »*Domnul*« pe care îl au pe buze, ci alt duh e care e stăpân peste inimile lor.

Si pentru unii, și pentru alții, — pentru unii ca D-zeu să-i lumineze ca să vadă lumenia cea adevărată, pentru alții ca să-i întoarcă dela rătăcirea lor și să risipescă ura și gândurile ascunse din inimile lor, —

— *rugați-vă pentru dânsii...*

Doritorii de a călători la Ierusalim.

Din comuna Cheia (lângă Râmnic-Vâlcea) ni se scrie, că 5 persoane de acolo sunt înțelese să plece de sfânta Invieră la Ierusalim, să vadă măreția slujbei Invierii chiar acolo pe locul sfânt unde s'a săvârșit marea și ne-mai pomenita minune a Invierii Domnului Iisus, — să vadă Invieră în sf. biserică cea de-asupra *Mormântului Domnului*.

Vestitorul, fratele I. D. Ogrezeanu, ne scrie, că a mai făcut odată acest drum scump sufletului său creștinesc, în 1925 sub conducerea I. Prea Sfințitului Metropolit Nicolae. — »*Mă bucur, spune fratele OGREZANU, de pretinția Pr. C. Sale Vicarului Patriarhului din Ierusalim, care ni-a trimis adresa și făgăduința caldă că va găzdui pe iubiții oaspeți din România».*

D-sa dă informații ori-cui, care i-le cere.

Poșta Redacției.

— *Plângerile, că colo un alt creștin, sau cantorul, sau chiar un preot, n'a dat ascultare chemării unui ostaș, ba poate i-a zis o vorbă aspră și neplăcută, — nu le publicăm. Față de aceste necazuri am spus' și repetă: Arma ostașului Domnului e numai una: purtarea blândă, frumoasă, aducătoare aminte de bunătatea Domnului, a cărui ostași ne numim. Iisus nu s'a aprins, nu s'a luat la ceartă cu cei ce nu-l înțelegeau, ci încă se ruga lui Dzeu-Tatăl pentru ei, zicând: Iartă-le lor, Părinte!... Nici ostașii Lui, nu pot birui prin alte mijloace, nici prin luarea la harfă cu lumea din jurul lor. Nici n'ar folosi Oastei, ci numai i-ar strica. Iaca de ce, noi nu dăm loc la posibilitate de acest fel, nici le încuragiem. Zmerenia și purtarea bună, plăcută, nu se poate porunci cuiva, — dar prin ea se poate cuceri și cel azi potrivnic!*

Gr. H. în Rădăuți—Dorohoi— Scrisoarea ce ni-a trimis cu știri despre Oastea Domnului, nu arăți nici când e scrisă, nici în ce zi au venit la DV. ostașii din Dărăbanii, încât nu putem scoate nimic din ea, neștiind nici când s'au petrecut aceleia, nici unde? Scrieți totdeauna limpezi: unde, când s'a întâmplat cutare lucru? și puneti la scrisori data (ziua scrierii și locul). Asta a trebuit să o aruncăm. Si — scrieți scurt.

În Oaste au mai intrat:

Din București: Ilie N. Stoica cu soția sa Maria și copii Theodora și Ilie, născuți în com. Beleți j. Muscel, iar soția Maria (din Lisa jud. Făgăraș). D-zeu cu noi și nimeni împotriva noastră!

Din Câmpeni (j. Turda): Iustin Boncuț, cântăreț, Ioan Boncuț, Nic. Bota, cântăreț, Alex. Săvuț, Dumitru Briciu, Ilie Mucea și Sâmbioana Stan. Din com. Avram Iancu (j. Turda): Roman Marta.

Din Sohodol-Vârs (jud. Turda): Ioan Șenilă, Todoruț Vasile și soția Sofia, Ioan Dumitraș, Ioan Sălaja. Din Roșia Montană (j. Alba): Traian Radu.

Din Nădoștie (jud. Alba): Ioan Maniu, cantor, Filip Beca, crăsnic, Moisă Târziu.

Din Meteș (Alba): Ana Rotar și Ioana Iovu, — prin călugărul Opreș. Din Poiana (j. Sibiu): Ana Oprisan, Maria Moldovan, Ana Tanase, Dumitru Simion și soția Dochie, Maria Beju și Maria Serb.

Din Nărești (jud. Tecuci): Costache Popa, Dumitru Savastri, Ilie Gh. Ginghinu, Gheorghe Corodeanu, Marița C. Popa, Ruxanda I. Nastase, Pachița V. Apostu, Anica V. Vasileache, Ilie Doruș, Tudurache Buga, Vasile Apostu, Vasile Vasileache, Tânase Doruș, Ecaterina C. Obeja, Iancu Ignat, preceptor, Ilinca I. Ignat, Gheorghe M. Porumb, Alexandru Petroni, Neculai Popa și Ioan Ginghinu.

Din Intorsătura Buzăului (jud. Brașov): Gheorghe Juga cu soția Ana, fica Maria și Justinica Tohoanean.

Din Finișel (j. Cluj): Ivan Calda.

Din Agadici (j. Caraș): Mățău Gheorghe, Drăghicescu Gheorghe, Ioan Goț, George Jieman, Mățău Eva, Valeria Goț, Avram Ana, Drăghicescu Viorica, Drăghicescu Maria.

Din Săcel (j. Maramureș): Ion Burnari cu soția Domoci Marie, Vasile Susca și soția Grad Ileana, George Tomviaga Vasile, Gavrila Danci, Ștefan Dologa, Ion Dologa, Grigore Burnari, Vasile Neteș, Ilie Magdan, Vasile Grad I. Maftei, D-tru Danci, Ion Grad, Alexa Péter, Vasile Danci Dumitru, Ilie Susca, Ion Grad lui Toder, Vasile Coman, Ion Burnari, Péter Susca lui Ion, George Grad lui Maftei, Ilie Péter, Grigore Grad lui Nanele, Dumitru Micovici I. Ignat, Nechita Pamioaga, Tagyer Peter, Magdu Virvara, Axane Grad, Maria Danci lui Dtru, Calina Juga, Maria Sinna lui Pricop.

Din Lugoj (Bănat): Nicolae Petrovici, Livia Petrovici.

Din Ianca (j. Românași): Ștefan Angen Deleanu, soția Alexandra și fiul Gheorghe Ion, Floarea Cercean, Ion Gh. P. Angher și soția Elisabeta, cu fiul Costică și Ion.

Din Rogoz: Vasilica Herța, Axina Herța, Ioan Șanta, Neculai Buda.

Din Răzoare: Alexa Morariu și Maria Morariu și Alexe Griguță din Dumbrava.

Din Poieni (j. Cluj): Dumitru Benea și soția Maria, Mihai Benea și soția Maria, Vasile Buze, Maria Buze.

Din Cursești (j. Vaslui): Mihai Macinici, Niculai Tofanel, Neculai Maciucă, Constantin Mihai, Alecu Al. Raclău.

Din Giuvăz (jud. Timiș-Tor.): Nic. Crăstăță și soția Iuliana, cu fiicele Lucreția, Mucenica și mama Iuliana.

Din Belinț (Bănat): Eleonora Florica Ciurescu, Elena Veche, Livia Ardelean, Sanda Sovia Lăzărel.